

SERIOUS GAME OVER VIRUSPREVENTIE

Kwalitatieve evaluatie van gedragsintenties bij mensen met licht verstandelijke beperking in woon- of dagbesteding

We ontwikkelden een Serious Game voor mensen met LVB gericht op infectieziektepreventie.

- Door literatuur- en praktijkonderzoek zijn determinanten van virus preventiegedrag geïdentificeerd en verwerkt in deze Serious Game.
- Daarna zijn deelnemers geworven in woon- en dagbestedingsgroepen uit het netwerk van Academische werkplaats Sterker op eigen benen en MediaJungle.
- Deelnemers speelden twee keer de Serious Game in hun vertrouwde eigen omgeving.

Om het spel te evalueren, werden de deelnemers verdeeld in twee groepen:

1. De **interventiegroep** speelde het **nieuw ontwikkelde spel Virus in de Jungle**.
2. De **controlegroep** speelde het **reguliere sociale media spel MediaJungle**.

DOELGEDRAG

De Serious Game richt zich op het beïnvloeden van vier doelgedragingen in viruspreventie:

handen wassen

hoesten in je elleboog

mondkapje dragen

anderen informeren bij ziekte

INTERVIEWS

Onderzoekers evalueerden het spel door open vragen te stellen en verschillende scenario's voor te leggen over viruspreventie en de doelgedragingen. Alle interviews zijn opgenomen, uitgetypt en thematisch geanalyseerd door drie onderzoekers.

INTERVENTIEGROEP

21

deelnemers

5 groepen

53% vrouw

20-64 jaar oud

33% in woongroep

CONTROLEGROEP

15

deelnemers

4 groepen

53% vrouw

18-62 jaar oud

40% in woongroep

BENOEMD DOELGEDRAG

Interventiegroep:

Open vraag: 64 gedragingen, 55% doelgedrag

Scenario's: 53 gedragingen, 50% doelgedrag

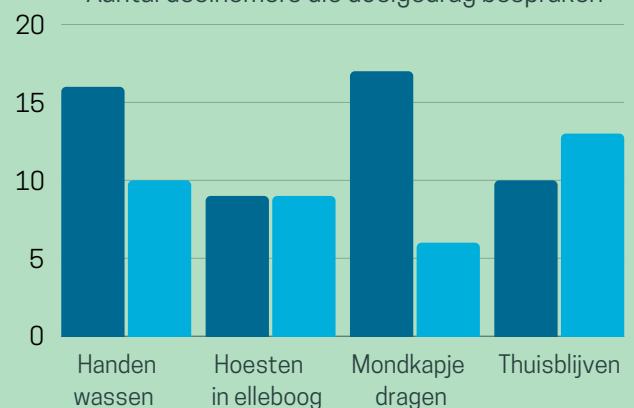
Controlegroep:

Open vraag: 28 gedragingen, 43% doelgedrag

Scenario's: 40 gedragingen, 60% doelgedrag

Opvallend: Anderen informeren werd zelden genoemd. Deelnemers bleven thuis als ze ziek waren en belden hun afspraak daarvoor af. Social distancing werd vaak genoemd in beide groepen.

Aantal deelnemers die doelgedrag bespraken

ALGEMENE INTENTIE TOT VIRUSPREVENTIE

Algemene intentie tot viruspreventie gedrag van zowel de interventie- als controlegroep:

- **Kennis:** Deelnemers weten hoe en wanneer doelgedrag uitgevoerd moet worden en waarom het belangrijk is voor het voorkomen van virusverspreiding.
- **Attitude:** Deelnemers vinden dat ze moeten doen wat hoort volgens geldende normen en volgen daarom afspraken gericht op viruspreventie
- **Sociale norm:** Angst voor maatregelen zoals quarantaine en isolatie verhoogt de intentie om regels te volgen. Deelnemers vinden dat anderen zich ook aan de regels moeten houden. Sommigen spreken anderen aan op gedrag om besmetting bij zichzelf en/of anderen te voorkomen.

OPVALLENDE BEVINDINGEN

HANDEN WASSEN

Routine: Deelnemers vinden handen wassen onderdeel van persoonlijke hygiëne, een gewoonte op vaste momenten.

Kennis: Deelnemers benoemen hoe je goed je handen wast en wanneer dat nodig is. Zij relateren dat eerder aan algemene hygiëne dan aan virusverspreiding.

Verskil in groepen: De interventiegroep wast ook handen om anderen te beschermen, terwijl de controlegroep dit vooral doet om te voorkomen zelf ziek te worden

HOESTEN IN ELLEBOOG

Attitude: Deelnemers vinden het normaal om in hun elleboog te hoesten of niezen. Ze zien het als onbeleefd om dat niet te doen.

Routine: Dit gedrag is vanzelfsprekend, vooral na de invoering van deze maatregel tijdens de corona pandemie.

Kennis: Deelnemers begrijpen waarom dit belangrijk is voor het tegengaan van het besmetten van anderen.

Verskil in groepen: geen.

MONDKAPJE DRAGEN

Attitude: Deelnemers verschillen in attitude over dit doelgedrag. De meerderheid draagt liever geen mondkapje, vanwege nadelen zoals benauwdheid. Ze doen het alleen wanneer het vanuit de regelgeving moet, maar dit druist tegen hun eigen gevoel in.

Sociale norm: Het dragen van een mondkapje werd gezien als specifieke maatregel tijdens de corona pandemie — dat iedereen moet doen. Deelnemers dragen een mondkapje omdat het hoort.

Verskil in groepen: een deel ziet het mondkapje als belangrijk middel om ziek worden te voorkomen. De controlegroep richt de gevolgen vooral op henzelf, de interventiegroep noemt ook de rol in voorkomen van besmettingen bij anderen.

INFORMEREN/THUISBLIJVEN

Attitude: Deelnemers vinden het vervelend om een afspraak af te zeggen of verplichtingen niet na te kunnen komen. Het thuisblijven bij ziekte wordt wel als comfort voor zichzelf gezien.

Sociale norm: Deelnemers vinden het vervelend als anderen niet thuisblijven als ze ziek zijn en hen in een lastige situatie brengen.

Kennis: Deelnemers weten waarom thuisblijven bij ziekte belangrijk is om virusverspreiding te voorkomen. Tegelijkertijd geeft het merendeel aan dit pas nodig te vinden als ze 'echt' ziek zijn, en niet alleen maar verkouden.

Verskil in groepen: geen.

CONCLUSIES

- Op basis van de evaluatiebevindingen zien we geen invloed van het spelen van de Serious Game op intentie tot doelgedrag ter preventie van infectieziekteverspreiding. Het samen spelen van het spel verhoogt wel de bewustwording over gedrag dat mensen met LVB kunnen uitvoeren om virusverspreiding te voorkomen.
- Er zijn weinig verschillen in de intenties tot gedrag tussen de interventie- en controlegroep. De interventiegroep kan meer en vaker doelgedragingen opnoemen, terwijl de controlegroep daarbij op gang geholpen moest worden door het voorleggen van scenario's. Handen wassen en hoesten in je elleboog lijkt aangeleerd, routinematig gedrag. Het dragen van een mondkapje en thuisblijven als je ziek bent is sterk gelinkt aan de maatregelen tijdens de coronapandemie.